

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 3To/70/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2118010451
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 10. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Batisová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2019:2118010451.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Batisovej a sudcov JUDr. Jozefa Piknu a Mgr. Pavla Macháča, v trestnej veci obžalovaných A. B., A. A. a A. I. pre zločin krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 4 písm. b) Trestného zákona s použitím § 138 písm. e) Trestného zákona formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona v jednočinnom súbehu s prečinom porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Trestného zákona a iné, o odvolaní obžalovaných A. A. a A. I. proti rozsudku Okresného súdu Trnava zo dňa 24.1.2019 sp. zn. 3T/14/2018, na verejnom zasadnutí konanom dňa 08.10.2019 v Trnave, takto

rozhodol:

I. Podľa § 321 ods. 1 písm. d), ods. 2 Trestného poriadku sa napadnutý rozsudok vo vzťahu k obžalovaným A. A., nar. XX.XX.XXXX a A. I., nar. XX.XX.XXXX zrušuje v celom rozsahu.

II. Na základe § 322 ods. 3 Trestného poriadku sa obžalovaní:

A. A., nar. XX.XX.XXXX v J., trvale bytom M. XXXX/X, J., t. č. ÚVTOS a ÚVV Leopoldov

a

A. I., nar. XX.XX.XXXX v J., trvale bytom J.,

u z n á v a j ú z a v i n n ý c h, ž e

obaja spolu s už právoplatne odsúdeným A. B. dňa XX.X.XXXX v čase o 21.30 hod. v J., Na G., po vzájomnej dohode vošli do vchodu bytového domu č. XX, tak, že A. I. požiadal svoju kamarátku, ktorá býva v uvedom vchode, aby mu otvorila so zámienkou ju navštíviť, obžalovaný A. I. vyšiel na X. poschodie, kde si od svojej kamarátky vypýtal vodu a A. B. s A. A. vyšli výťahom na X. poschodie, kde za nimi prišiel obžalovaný I. a snažil sa dvere vyraziť, následne sa zľakol o ušiel, následne obžalovaní A. a B. vypáčili vchodové dvere bytu č. XX v oblasti zámku, poškodili pánty zárubne, dvere zvesili a opreli ich do chodby bytu, pričom použili kľúč a nožnice na plech, z bytu odcudzili mobilný telefón zn. Sony Xperia XA, IMEI: 358125077477225, dámsky prsteň zn. Swarovski, bicykel značky Alpha Alumínium 6500 Trek strieborno modrej farby, nezisteného výrobného čísla, zelenú rybársku tašku Iron Clase Claw s popruhom cez plece s obsahom rybárskych dokladov na meno W. M. a rôzneho rybárskeho náčinia, čím spôsobili užívateľovi bytu W. M. škodu vo výške 597,- Eur a vlastníčke bytu Y. G., poškodením dverí škodu vo výške 160,- Eur,

t e d a

obžalovaný A. A.

- spoločným konaním si prisvojil cudziu vec tým, že sa jej zmocnil a spôsobil tak malú škodu,
- spoločným konaním neoprávnene vnikol do obydlija iného a čin spáchal závažnejším spôsobom konania - vlámaním,

obžalovaný A. I.

- spoločne sa dopustil konania, ktoré bezprostredne smerovalo k dokonaniu trestného činu, ktorého sa dopustil v úmysle prisvojiť si cudziu vec tým, že sa jej zmocní a spôsobí tak malú škodu, avšak k dokonaniu trestného činu nedošlo,

- spoločne sa dopustil konania, ktoré bezprostredne smerovalo k dokonaniu trestného činu, ktorého sa dopustil v úmysle neoprávnene vniknúť do obydlia a čin mal v úmysle spáchať závažnejším spôsobom konania - vlámaním, avšak k dokonaniu trestného činu nedošlo
čím spáchali

obžalovaný A. A.

- prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a) Trestného zákona spolupáchatelstvom podľa § 20 Trestného zákona

- prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. e) Trestného zákona spolupáchatelstvom podľa § 20 Trestného zákona.

obžalovaný A. I.

- prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a) Trestného zákona spolupáchatelstvom podľa § 20 Trestného zákona v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Trestného zákona,

- prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. e) Trestného zákona spolupáchatelstvom podľa § 20 Trestného zákona v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Trestného zákona.

Za to sa odsudzujú:

obžalovaný A. A.

Podľa § 194 ods. 2 Trestného zákona s prihliadnutím na § 37 písm. h), písm. m), § 38 ods. 2, ods. 4 Trestného zákona, § 41 ods. 1 Trestného zákona, na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky. Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona sa obžalovaný zaraďuje na výkon trestu odňatia slobody do ústavu so stredným stupňom stráženia.

obžalovaný A. I.

Podľa § 194 ods. 2 Trestného zákona s prihliadnutím na § 37 písm. h), písm. m), § 38 ods. 2, ods. 4 Trestného zákona, § 41 ods. 1, § 42 ods. 1 Trestného zákona na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 30 (tridsať) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona sa obžalovaný zaraďuje na výkon trestu odňatia slobody do ústavu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona sa ruší vo vzťahu k obžalovanému A. I. výrok o treste trestného rozkazu Okresného súdu Trnava zo dňa 16.08.2018, sp. zn. OT/201/2018, právoplatného dňa 16.08.2018, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku sa obžalovaným A. A. a A. I., ukladá povinnosť spoločne a nerozdielne nahradiť spolu s už právoplatne odsúdeným A. B. poškodeným:

- W. M., nar. XX.XX.XXXX, bytom Z. XXXX/XX, J., škodu vo výške 597,- Eur,

- Y. G., nar. XX.XX.XXXX, bytom Ulica O. G. XXXX/XX, J., škodu vo výške 170,- Eur.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom zo dňa 24.1.2019 Okresný súd Trnava pod sp. zn. 3T/14/2018 uznal za vinných obžalovaného A. B. v bodoch 1. a 2. skutkovej vety z pokračovacieho prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a), ods. 3 písm. b) Trestného zákona a v bode 3. skutkovej vety zo zločinu krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 4 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. e) Trestného zákona spolupáchatelstvom podľa § 20 Trestného zákona v súbehu s prečinom porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Trestného zákona spolupáchatelstvom podľa § 20 Trestného zákona, obžalovaného A. A. v bode 3. skutkovej vety zo zločinu krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 4 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. e) Trestného zákona spolupáchatelstvom podľa § 20 Trestného zákona v súbehu s prečinom porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Trestného zákona spolupáchatelstvom podľa § 20 Trestného zákona a A. I. v bode 3. skutkovej vety zo zločinu krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 4 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. e) Trestného zákona spolupáchatelstvom podľa § 20 Trestného zákona, v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Trestného zákona v súbehu s prečinom porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Trestného zákona spolupáchatelstvom podľa § 20 Trestného zákona, v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Trestného zákona, na tom skutkovom základe, že

1. obžalovaný A. B. v dobe od 23.45 hod dňa 07.09.2016 do 07.20 hod dňa 08.09.2016v J. na ulici L. Q. pred bytovým domom s popisným číslom X za pomoci dlažobnej kocky rozbil sklenenú výplň okna pravých predných dverí na tam odparkovanom a riadne uzamknutom osobnom motorovom

vozidle značky Mazda 3, červená metalíza, EC:TT852GE a z odkladacieho priestoru medzi prednými sedadlami vo vnútri vozidla odcudzil čiernu peňaženku značky Mamut s obsahom finančnej hotovosti 2,- Eur, občiansky preukaz, vodičský preukaz, kartička poisťovne Union a platobná karta banky Slovenská sporiteľňa, všetky doklady na meno Mgr. U. S., PhD., čím spôsobil vlastníkovi vozidla Mgr. U. S., PhD., nar. XX.XX.XXXX, bytom J., škodu odcudzením peňaženky vo výške 20,-Eur a škodu poškodením vozidla vo výške 79,58,-Eur, pričom obžalovaný A. B. sa skutku dopustil napriek tomu, že bol rozsudkom Okresného súdu Trnava, č.k. 2T/109/2014 zo dňa 16.09.2014, právoplatným dňa 16.09.2014, odsúdený za prečin krádeže podľa § 212 ods. 2, písm. a), ods. 3 písm. b) Trestného zákona, 2. obžalovaný A. B. v dobe od 23.00 hod dňa 09.09.2016 do 08.00 hod dňa 10.09.2016 v J. na ulici O. Bottu na parkovisku nachádzajúcom sa pred podnikom Brooklyn za pomoci dlažbovej kocky rozbil sklenenú výplň zadných pravých krídlových dverí na tam odparkovanom a riadne uzamknutom nákladnom motorovom vozidle značky Peugeot Partner, oranžová metalíza, EC:TT225DT, kde následne z vnútra vozidla odcudzil zelený kufřík s AKU vŕtačkou značky BOSCH, nezisteného typu a výrobného čísla spolu s nabíjačkou, sivo-čierny koberec znázornenými kameňmi o rozmere 1,6 x 1,2 m a stropné vnútorné osvetlenie v prednej časti vozidla čím spôsobil A. J., nar. XX.XX.XXXX, bytom J. škodu odcudzením vo výške 129,-Eur a vlastníkovi vozidla S. Tibenskému - KLAMPIARSTVO, so sídlom Trnava, Ulica Lomonosovova 2796/5, IČO: 34946128, škodu odcudzením vo výške 70,-Eur a škodu poškodením vozidla vo výške 110,-Eur, pričom obžalovaný A. B. sa skutku dopustil napriek tomu, že bol rozsudkom Okresného súdu Trnava, č.k. 2T/109/2014 zo dňa 16.09.2014, právoplatným dňa 16.09.2014, odsúdený za prečin krádeže podľa § 212 ods. 2, písm. a), ods. 3 písm. b) Trestného zákona, 3. obžalovaný A. B., A. A. a A. I. dňa 15.9.2017 v čase o 21.30 hod. v J., Na G., po vzájomnej dohode vošli do vchodu bytového domu č. XX, tak, že A. I. požiadala svoju kamarátku, ktorá býva v uvedom vchode, aby mu otvorila so zámienkou ju navštíviť, obžalovaný A. I. vyšiel na X. poschodie, kde si od svojej kamarátky vypýtal vodu a dával pozor a A. B. s A. A. vyšli výťahom na X. poschodie, kde za nimi prišiel obžalovaný I. a snažil sa dvere vyraziť, následne sa zľakol o ušiel, následne obžalovaný A. a B. vypáčili vchodové dvere bytu č. XX v oblasti zámku, poškodili pánty zárubne, dvere zvesili a opreli ich do chodby bytu, pričom použili kľúč a nožnice na plech, z bytu odcudzili mobilný telefón zn. Sony Xperia XA, IMEI: 358125077477225, dámsky prsteň zn. Swarovski, bicykel značky Alpha Alumínium 6500 Trek strieborno modrej farby, nezisteného výrobného čísla, zelenú rybársku tašku Iron Clase Claw s popruhom cez plece s obsahom rybárskych dokladov na meno W. M. a rôzneho rybárskeho náčinia, čím spôsobili užívateľovi bytu W. M. škodu vo výške 597,- Eur a vlastníčke bytu Y. G., poškodením dverí škodu vo výške 160,- Eur,

U obžalovaného A. B. prvostupňový súd podľa § 44 Trestného zákona upustil od uloženia súhrnného trestu, pretože považoval trest odňatia slobody v trvaní 6 rokov so zaradením na výkon trestu do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia, uložený obžalovanému A. B. rozsudkom Okresného súdu Trnava sp. zn. 15T/15/2015 zo dňa 20.11.2018, právoplatným dňa 20.12.2018, na ochranu spoločnosti a nápravu obžalovaného za dostatočný.

Obžalovanému A. A. prvostupňový súd uložil podľa § 212 ods. 4 Trestného zákona s prihladnutím na § 38 ods. 2, ods. 5, § 37 písm. m) Trestného zákona, § 41 ods. 1 Trestného zákona úhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 6 (šesť) rokov a 6 (šesť) mesiacov, na výkon ktorého ho zaradil podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona do ústavu so stredným stupňom stráženia.

Obžalovanému A. I. prvostupňový súd uložil podľa § 212 ods. 4 Trestného zákona s prihladnutím na § 38 ods. 2, ods. 5, § 37 písm. m) Trestného zákona, § 41 ods. 2, § 42 ods. 1 Trestného zákona na súhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 6 (šesť) rokov a 6 (šesť) mesiacov, na výkon ktorého ho zaradil podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona do ústavu so stredným stupňom stráženia za súčasného zrušenia podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona výroku o treste trestného rozkazu Okresného súdu Trnava zo dňa 16.08.2018, sp. zn. 0T/201/2018, právoplatného dňa 16.08.2018, ako aj všetkých ďalších rozhodnutí na tento výrok obsahovo nadväzujúcich, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona sa ruší vo vzťahu k obžalovanému A. I. výrok o treste trestného rozkazu Okresného súdu Trnava zo dňa 16.08.2018, sp. zn. 0T/201/2018, právoplatný dňa 16.08.2018, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

O nárokoch na náhradu škody prvostupňový súd rozhodol tak, že podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku obžalovanému A. B. uložil povinnosť nahradiť poškodenému A. J., nar. XX.XX.XXXX, bytom P. XXXX/X, J., škodu vo výške 383,- Eur, obžalovaným A. B., A. A. a A. I. uložil povinnosť spoločne a nerozdielne nahradiť poškodeným W. M., nar. XX.XX.XXXX, bytom Z. XXXX/XX, J., škodu vo výške 597,- Eur a Y. G., nar. XX.XX.XXXX, bytom Q. O. G. XXXX/XX, J., škodu vo výške 170,- Eur a podľa § 288 ods. 2

Trestného poriadku odkázal poškodeného A. J., nar. XX.XX.XXXX, bytom P. XXXX/X, J., so zvyškom nároku na náhradu škody na civilný proces.

Obžalovaný A. A. podal voči rozsudku odvolanie, ktoré odôvodnil vlastným podaním dňa 27.3.2019 ako i prostredníctvom svojej obhajkyne JUDr. Zuzany Csenkyovej.

Obžalovaný A. A. v odôvodnení odvolania uviedol, že sa prikláňa ku svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní, jeho výpoveď v prípravnom konaní bola iba špekuláciou orgánov činných v trestnom konaní, pričom túto podpísal iba z obáv, že nebude prepustený na slobodu a nemá žiadnu vedomosť o tom, čo A. B. ukradol. Podľa jeho názoru mali byť na hlavnom pojednávaní vypočutí aj W. J. a G. D.. W. J. mu spomínal predmetný byt a aby niekoho zohnal, pričom ho k tomu doslova nútil. Iba prečítanie výpovede G. D. na hlavnom pojednávaní vzhľadom k závažnosti skutku je podľa jeho názoru v rozpore s jeho právom na spravodlivé trestné konanie. Na poslednom hlavnom pojednávaní mu obhajkyňa uviedla, že nemôže dať predvolať svedkov J. a D., nakoľko sú už pripravené rozsudky. Jeho vinu nemožno preukazovať iba na základe kamerového záznamu, podľa ktorého vchádza do vchodu s ostatnými spoluobžalovanými a v spisovom materiáli sa nenachádza žiaden kamerový záznam, kde by sa mal obžalovaný A. nachádzať v blízkosti predmetného bytu. Obžalovaný B. mu po hlavnom pojednávaní uviedol, že na krajskom súde sa prizná, že tam bol sám a že doposiaľ vypovedal tak ako vypovedal z dôvodu, aby nedostal viac ako šesť rokov, pričom mu to navrhol sudca. Obžalovaný A. má za to, že bol odsúdený iba na základe presvedčenia súdu, domnienok a jeho minulosti, keď v odôvodnení rozsudku prvostupňový súd poukázal na to, že obžalovaný A. bol 13 krát súdne trestaný, predovšetkým pre drogovú trestnú činnosť. Vo výkone trestu však bol iba v roku 2011 a 2013 a to za marenie výkonu súdneho rozhodnutia a nie za drogovú trestnú činnosť. Z uvedeného dôvodu žiadal zrušiť rozhodnutie súdu prvého stupňa a vec vrátiť na ďalšie konanie a rozhodnutie.

V odôvodnení odvolania obhajoba obžalovaného A. A. uviedla, že vec trpí dôkaznou núdzou, nie je žiadny priamy dôkaz o tom, že skutok spáchal aj obžalovaný A.. Tento síce bol v obytnom dome, ale do bytu sa nevlámal. Iba ukázal B. byt, do ktorého sa B. vlámal. Prvostupňový súd nezákonným spôsobom prihliadal pri hodnotení dôkazov len na výpoveď z prípravného konania. Obžalovaný A. do predmetného obytného domu chodil a teda vedel, že je tam kamerový systém. Obhajoba navrhla, aby bol rozsudok súdu prvého stupňa zrušený podľa § 321 ods. 1 písm. a), písm. b), písm. c), písm. d), písm. e), písm. f) Trestného poriadku a aby odvolací súd vec vrátil súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu prejednal a urobil nové rozhodnutie, eventuálne aby odvolací súd obžalovaného A. sám spod obžaloby oslobodil.

Obžalovaný A. I. podal voči rozsudku odvolanie, ktoré odôvodnil prostredníctvom svojho obhajcu JUDr. Romana Cibulku tým, že prvostupňový súd rozhodnutie o vine obžalovaného I. založil na pochybných dôkazoch, nevysporiadal sa so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie, v dôsledku čoho existujú závažné pochybnosti o správnosti skutkových zistení vo vzťahu k jeho vine.

Skutkový záver okresného súdu uvedený v skutkovej vete napadnutého rozsudku v zmysle ktorého vraj obžalovaný I. „dával pozor“ nevyplýva zo žiadneho dôkazu, túto skutočnosť neuvádzajú vo svojich výpovediach z prípravného konania ani spoluobžalovaní B. a A. a ide iba o hypotetický predpoklad súdu prvého stupňa, ktorý má podporiť jeho rozhodnutie o vine obžalovaného I.. Jediným dôkazom, z ktorého malo vyplývať, že sa mal obžalovaný I. snažiť vyraziť dvere na byte poškodeného, je iba pochybná a ničím nepodložená výpoveď spoluobžalovaného B. z prípravného konania. Samotný spoluobžalovaný B. pritom na hlavnom pojednávaní túto svoju výpoveď podstatne pozmenil a to i v časti týkajúcej sa účasti obžalovaného I. na predmetnom skutku. V tejto svojej výpovedi už neuvádza, že by sa obžalovaný I. pokúšal vyraziť dvere. Túto skutočnosť spoluobžalovaný B. dokonca neuvádzal ani vo svojej výpovedi uvedenej v zápisnici o zadržení podozrivého zo dňa 19.08.2017, ktorá je súčasťou trestného spisu. Spomínanú časť jeho výpovede z prípravného konania, ktorú prvostupňový súd potom prevzal do skutkovej vety svojho rozsudku (a táto časť výpovede obžalovaného B. potom v konečnom dôsledku odôvodnila posúdenie konania obžalovaného I. jednak ako pokusu zločinu krádeže a tiež pokusu prečinu porušovania domovej slobody) pritom nepodporuje žiadny ďalší dôkaz. O snahe obžalovaného I. násilím otvoriť dvere poškodeného sa nezmieňuje ani spoluobžalovaný A. vo svojej výpovedi z prípravného konania, na obsah ktorej okresný súd v odôvodnení svojho rozsudku vo vzťahu k vine obžalovaného I. poukazuje.

Veľmi neurčito je tiež formulovaný ďalší skutkový záver prvostupňového súdu, v ktorom súd prvého stupňa konštatuje, že obžalovaní „po vzájomnej dohode vošli do vchodu bytového domu ...“. Navyiac je tento skutkový záver prvostupňového súdu tiež nepodložený a teda pochybný. Z vykonaných dôkazov totiž pri ich zákonom vyhodnotení nie je možné vyvodiť, že by bol obžalovaný I. s ďalšími dvomi spoluobžalovanými dohodnutý na tom, že sa spolu s nimi vláma do bytu poškodeného za účelom krádeže peňazí. Navyiac, nie sú pochybnosti o tom, že obžalovaný I. v byte poškodeného vôbec nebol, žiadnu vec

poškodeného neodcudzil a na žiadnu z odcudzených vecí si ani nerobil nárok, hoci (podľa obžaloby a záverov prvostupňového súdu) sa mal ako na vlámaní sa do bytu, tak na krádeži vecí spolupodieľať a to aspoň vo forme pokusu. Je treba položiť si tiež otázku, aký mal byť obsah údajnej dohody uzavretej medzi obžalovanými predtým, ako títo vošli do bytového domu (ktorej existenciu prvostupňový súd konštatuje v skutkovej vete svojho rozsudku), aká mala byť podľa tejto údajnej dohody úloha obžalovaného I., či medzi obžalovanými došlo k dohode o tom, ako si medzi sebou finančné prostriedky a veci získané z krádeže rozdelia a podobne. Na spomínané otázky totiž nemožno nájsť z obsahu spisu odpovede a na ich zodpovedanie sa orgány činné v trestnom konaní pri výsluchoch spoluobžalovaných vôbec nezamerali. Rovnako ako prvostupňový súd, tak i oni, sa vo vzťahu k vine obžalovaného I. uspokojili so záznamom z CD, na ktorom je zaznamenaný príchod všetkých troch obžalovaných do bytového domu, z ktorej samotnej skutočnosti potom vyvodili hypotézu, v zmysle ktorej mala byť medzi obžalovanými nejaká dohoda. Súd potom pri ustálení viny obžalovaného I. poukazuje iba na tie dôkazy, ktoré mali predmetnú hypotézu o existencii takejto spoločnej dohody potvrdzovať a ignoroval všetko to, čo účasť obžalovaného I. na vlámaní sa do bytu spochybovalo.

Neobjasnenou tiež zostala ako zo strany obžaloby, tak i zo strany súdu prvého stupňa bližšia a logická odpoveď na otázku, prečo k dokonaniu trestných činov zo strany obžalovaného I. nedošlo a teda prečo od svojho údajného (obžalobou a súdom predpokladaného) zámeru vlámať sa do bytu poškodeného a odcudzit' odtiaľ peniaze a cenné veci upustil. Skutkový záver súdu, uvedený v skutkovej vete jeho rozsudku, že sa obžalovaný I. „...zľakol a ušiel ...“ sa nejaví byť dostatočne logický a hodnoverný. Ak mal byť totiž príčinou jeho údajného zľaknutia a následného úteku to (ako sa to zrejme domnieva obžaloba vychádzajúca z už spomínanej pochybnej výpovede spoluobžalovaného B. z prípravného konania), veľký bucht, je otázkou, prečo sa tohto buchtu nezľakli ďalší spoluobžalovaní a pokojne pokračovali v násilnom otváraní dverí. Navyiac, ak by tam skutočne v súvislosti s násilným sa vlámaním do bytu nastal veľký hluk, ako je možné, že naň nereagoval žiaden z obyvateľov susedných bytov, ktorý by také niečo musel počuť.

Súd prvého stupňa tiež vôbec nevyhodnotil skutočnosť, že medzi výpoveďou spoluobžalovaného A. z prípravného konania (na ktorej obsah sa pokiaľ ide o vinu obžalovaného I. v odôvodnení svojho rozhodnutia odvoláva) a svedeckou výpoveďou G. D. (ktorú súd inak iba prečítal, keď nepokladal za potrebné tohto osobne vypočuť) je dôležitý rozpor, ktorý robí spomínanú výpoveď A. z prípravného konania ešte viac pochybnou. (Túto v podstate spochybnil sám spoluobžalovaný A., keď na hlavnom pojednávaní pred súdom vypovedal rozdielne a vo vzťahu k spoluobžalovanému I. dokonca pripustil, že sa svojou výpoveďou v prípravnom konaní mohol dopustiť voči nemu trestného činu krivého obvinenia.) Zo svedeckej výpovede už spomínaného svedka G. D. (na rozdiel od už spomínanej výpovede spoluobžalovaného A. z prípravného konania) totiž jednoznačne vyplýva, že sa rozprával iba s A. A. a pri tomto rozhovore nebol nikto.

Obhajoba navrhla, aby bol rozsudok súdu prvého stupňa zrušený podľa § 321 ods. 1 písm. b), písm. c) Trestného poriadku a aby odvolací súd vec vrátil súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Prokurátor ani obžalovaný A. B. odvolanie voči rozsudku nepodali.

Podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 (podané oneskorene, osobou neoprávnenou alebo osobou, ktorá sa odvolania výslovne vzdala alebo znovu podala odvolanie, ktoré v tej istej veci už predtým výslovne vzala späť alebo bolo podané proti výroku, proti ktorému nie je prípustné) alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3 (súd rozhodol v nezákonnom zložení, obžalovaný nemal obhajcu, hoci išlo o prípad povinnej obhajoby, alebo hlavné pojednávanie bolo vykonané v neprítomnosti obžalovaného, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky), preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1.

Krajský súd v Trnave, ako súd odvolací, postupom uvedeným vo vyššie citovanom ustanovení Trestného poriadku zistil, že odvolanie proti rozsudku okresného súdu podali procesné strany na to oprávnené, pričom tak urobili v lehote ustanovenej v zákone.

Dňa 2.10.2019 doručil obžalovaný A. A. odvolaciemu súdu generálnu námietku zaujatosti spolu s návrhom na odňatie jeho trestnej veci Krajskému súdu v Trnave a jej prikázanie inému krajskému súdu na ďalšie rozhodnutie, v ktorom uviedol, že sa od Mgr. W. L., ktorá ho navštevuje v Leopoldove dozvedel, že poškodený v predmetnej veci - W. M. sa pozná s nejakým sudcom na súde v Trnave a dokonca je s ním v priamom príbuzenskom vzťahu, preto má dôvodnú obavu, že sa bude konať zaujato a nespravodlivo.

Krajský súd vo veci vykonal verejné zasadnutie dňa 8.10.2019, na ktoré sa dostavil zástupca krajskej prokuratúry, obžalovaný A. A. so svojou obhajkyňou JUDr. Zuzanou Csenkyovou a obhajca obžalovaného A. I. - JUDr. Roman Cibulka.

Pred otvorením verejného zasadnutia obžalovaný A. A. na výzvu predsedníčky senátu, aby konkretizoval zaujatosť senátu, uviedol, že nevie kto z členov senátu by mal byť zaujatý, vie len to, že poškodený M. je v príbuzenskom vzťahu s niekým na Krajskom súde v Trnave, avšak netuší s kým. Keďže na krajskom súde sa všetci poznajú, isto sú zaujatí.

Predsedníčka senátu oznámila obžalovanému, že jeho podanie je vyhodnotené obsahom ako námietka zaujatosti, ktorá však nie je založená na dôvodoch v zmysle § 31 ods. 1 Trestného poriadku, je založená len na dôvode „jedna pani povedala“ a o takomto podaní odvolací súd nebude konať.

Obžalovaný A. I. sa na verejné zasadnutie nedostavil, pričom mu upovedomenie o verejnom zasadnutí, v ktorom bol poučený okrem iného aj podľa § 293 ods. 5 Trestného poriadku o možnosti vykonať verejné zasadnutie v jeho neprítomnosti, bolo doručené fikciou dňa 13.09.2019 (č. I. 896) a jeho obhajca na verejnom zasadnutí uviedol, že obžalovaný súhlasí, aby sa verejné zasadnutie vykonalo v jeho neprítomnosti. Z uvedeného dôvodu odvolací súd rozhodol, že sa verejné zasadnutie vykoná v neprítomnosti obžalovaného A. I. ako i poškodených (ktorí boli taktiež o verejnom zasadnutí upovedomení).

Y. krajskej prokuratúry uviedol, že pokiaľ ide o napadnutý rozsudok, tento považuje vo všetkých jeho výrokoch za správny a zákonný, odvolanie obžalovaných považuje za nedôvodné, a preto navrhuje odvolanie obžalovaných v zmysle § 319 Trestného poriadku ako nedôvodné zamietnuť.

Obhajca obžalovaného A. I. JUDr. Roman Cibulka uviedol, že na základe vykonaných dôkazov nie je možné ustáliť vinu obžalovaného I. ako to urobil súd prvého stupňa. Poukázal na skutočnosti uvedené v odôvodnení odvolania a uviedol, že rozhodnutie súdu prvého stupňa je založené len na domnienkach a predpokladoch. Právo na spravodlivý súdny proces zahŕňa aj právo na riadne odôvodnenie rozhodnutia, ktoré musí byť presvedčivé, logické a súd sa musí v ňom so všetkými podstatnými skutočnosťami vysporiadať. Je zrejmé, že vina obžalovaného I. stojí len na jednej výpovedi, a to výpovedi spoluobžalovaného B. z prípravného konania, ktorú následne zmenil a táto výpoveď je v rozpore s výpoveďou obžalovaného A.. Rovnako tak poukázal na kamerový záznam. Má za to, že jediným spravodlivým rozhodnutím bude zrušiť napadnutý rozsudok vo vzťahu k obžalovanému I. a vec vrátiť na nové konanie a rozhodnutie s tým, že povinnosťou súdu prvého stupňa bude vysporiadať sa so všetkými skutočnosťami dôležitými pre spravodlivé a zákonné rozhodnutie.

Obhajkyňa obžalovaného A. A. JUDr. Zuzana Csenkyová uviedla, že sa pridrižiava písomne odôvodneného odvolania a nad jeho rámec uvádza, že okresný súd rozhodol na základe dôkazov, ktoré nesprávne vyhodnotil a tak nezákonne rozhodol o vine obžalovaného a uložil mu nezákonný trest. Pokiaľ okresný súd vyhodnotil výpoveď obžalovaného A. na hlavnom pojednávaní ako nevierohodnú, poukazuje na zásadu kontradiktórnosti a ústnosti, ktorá je prvoradá. Vzhľadom na nesprávne vyhodnotenie dôkazov súdom prvého stupňa navrhla vec zrušiť a vrátiť na nové konanie a rozhodnutie okresnému súdu, resp. aby na základe vykonaných dôkazov odvolací súd rozhodol tak, že obžalovaného spod obžaloby oslobodí, pretože nebolo preukázané, že sa skutku dopustil.

Obžalovaný A. A. uviedol, že sa pridrižiava toho, čo uviedla jeho obhajkyňa, žiadal vec zrušiť a vrátiť okresnému súdu, pretože chce, aby svedkovia, ktorých uviedol, okresný súd vypočul.

Pri plnení prieskumnej povinnosti krajský súd zistil, že okresný súd, po obdržaní obžaloby, vykonal všetky dôkazy potrebné pre objektívne a zákonné rozhodnutie, tieto dôkazy vyhodnotil individuálne a v ich súhrne podľa pravidiel uvedených v § 2 odsek 12 Trestného poriadku.

Následne v odôvodnení napadnutého rozsudku okresný súd v súlade s ustanovením § 168 ods. 1 Trestného poriadku správne uviedol, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia opiera a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, najmä ak si navzájom odporujú. Z odôvodnenia je zrejmé, ako sa súd vyrovnal s obhajobou obžalovaných, prečo nevyhovel návrhom na vykonanie ďalších dôkazov a akými právnymi úvahami sa spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona v otázke viny, trestu a uplatneného nároku na náhradu škody.

Vo vzťahu k obhajobou namietanej skutočnosti, že na hlavnom pojednávaní neboli vypočutí svedkovia W. J. a G. D., odvolací súd uvádza, že týchto svedkov obhajoba v prvostupňovom konaní nenavrhovala vypočuť a potom ako prokuratúra súhlasila s čítaním výpovede svedka G. D. (ktorého pôvodne v obžalobe navrhovala vypočuť), obhajoba uviedla, že nemá žiadne ďalšie návrhy na vykonanie dokazovania. Navyše zo spisového materiálu nijak nevyplýva, že by výsluch W. J. mal mať vplyv na prvostupňovým súdom ustálenú vinu obžalovaných.

Vo vzťahu k tvrdeniu obhajoby obžalovaného I., že zo svedeckej výpovede svedka G. D. (na rozdiel od výpovede spoluobžalovaného A. z prípravného konania) jednoznačne vyplýva, že sa rozprával iba s A. A. a pri tomto rozhovore nebol nikto, odvolací súd uvádza, že táto skutočnosť nemá žiaden vplyv na ustálenie skutku spáchaného obžalovanými a preto ani prípadné odstraňovanie rozporu medzi výpoveďou svedka G. D. a výpoveďou obžalovaného A. A. v tomto smere nebolo potrebné.

Čo sa týka toho, že obžalovanému A. mala jeho obhajkyňa na hlavnom pojednávaní uviesť, že nemôže dať predvolať svedkov J. a D., nakoľko sú už pripravené rozsudky, odvolací súd uvádza, že takáto skutočnosť zo spisu nijak nevyplýva, pričom zároveň pripomína, že súd nemá právomoc vstupovať do vzťahu medzi obhajcom a jeho klientom a obhajca je v zmysle zákona o advokácii povinný pri výkone advokácie chrániť a presadzovať práva a záujmy klienta a riadiť sa jeho pokynmi.

Preto má odvolací súd za to, že nebolo potrebné doplniť dokazovanie o výsluch svedkov W. J. a G. D.. K obžalovaným A. uvádzanému, že jeho vinu nemožno preukazovať iba na základe kamerového záznamu, podľa ktorého vchádza do vchodu s ostatnými spoluobžalovanými a v spisovom materiáli sa nenachádza žiaden kamerový záznam, kde by sa mal obžalovaný A. nachádzať v blízkosti predmetného bytu, odvolací súd uvádza, že jeho vina nebola preukázaná iba na základe predmetného videozáznamu, ale prvostupňový súd správne poukázal na viaceré na hlavnom pojednávaní vykonané dôkazy, ktoré bez akýchkoľvek dôvodných pochybností vinu obžalovaného preukazujú. V tomto smere odvolací súd upriamuje pozornosť na prvostupňovým súdom v odôvodnení rozsudku uvedenú argumentáciu, že A. A. sa v prípravnom konaní ku skutku priznal, podrobne popísal ako prebehlo samotné vlámanie do bytu poškodeného, ako každý z obžalovaných participoval na spáchaní tohto skutku. Táto jeho výpoveď pôsobila vierohodne, pričom v pozmenenej podobe túto uviedol aj na hlavnom pojednávaní, kde sa nepriamo priznal ku spáchaniu skutku, pričom už sa snažil svojou výpoveďou vyvinieť, rovnako ako aj negovať akúkoľvek účasť obžalovaného A. I. tým, že sa snažil všetku vinu preniesť na obžalovaného B.. Obhajoba obžalovaného A., že on nevstúpil do bytu, bol len na chodbe, kde mal dávať pozor a robil len to, čo mu obžalovaný B. poručil, ho žiadnym spôsobom nezabavuje viny. Práve naopak, sám sa zo spáchania skutku usvedčuje ako spolupáchateľ. Jeho vinu podporne potvrdzuje aj výpoveď svedka G. D. z prípravného konania, ktorý v nej uviedol, ako obžalovaný A. plánoval vlámanie do bytu poškodeného a ako sa ho snažil presvedčiť, aby do toho išiel s ním.

Čo sa týka vierohodnosti výpovede obžalovaného A. B., odvolací súd sa plne stotožnil s odôvodnením prvostupňového súdu, že dôveryhodne pôsobila jeho výpoveď z prípravného konania (na rozdiel od jeho výpovede na hlavnom pojednávaní), nakoľko pôsobila logicky a chronologicky, s prihliadnutím aj na listinné dôkazy ako aj výpovede ostatných obžalovaných a svedkov, ktorí boli vypočutí na hlavnom pojednávaní, pričom táto dôveryhodnosť bola potvrdená aj tým, že sa menovaný obvinený v záverečnej reči ku skutku v plnej miere priznal.

Preto odvolací súd považuje za jednoznačne preukázanú aj tú časť skutkovej vety, podľa ktorej obžalovaný I. prišiel na X. poschodie za ostatnými dvoma spoluobžalovanými a snažil sa dvere vyraziť, následne sa zľakol o ušiel. Uvedené podľa odvolacieho súdu nijak nespochybňuje fakt, že predmetného buchotu sa nezľakli ďalší spoluobžalovaní a ani to, že na buchot nereagoval žiaden z obyvateľov susedných bytov.

K obhajobou uvádzanej pochybnosti ohľadom vzájomnej dohody spoluobžalovaných na predmetnom skutku, odvolací súd uvádza, že skutočnosť, že obžalovaní po vzájomnej dohode vošli do vchodu bytového domu, z vykonaného dokazovania jednoznačne vyplýva (jednak s poukazom na výpovede obžalovaných a svedkov ale i s poukazom na kamerové záznamy zachytávajúce všetkých troch obžalovaných ešte v čase, kedy sa snažili dostať do vchodu), pričom má odvolací súd za to, že na účely trestnosti ich konania nemuselo byť v čase skutku medzi obžalovanými vôbec dohodnuté ako si medzi sebou finančné prostriedky a veci získané z krádeže rozdelia.

K obžalovaným A. uvádzanému, že B. mu po hlavnom pojednávaní uviedol, že na krajskom súde sa prizná, že tam bol sám a že doposiaľ vypovedal tak ako vypovedal z dôvodu, aby nedostal viac ako šesť rokov, odvolací súd uvádza, že to považuje za absolútne irelevantné, nakoľko takéto údajné tvrdenie nie je podložené žiadnym dôkazom a aj keby už právoplatne odsúdený B. takéto vyhlásenie (či už ústne alebo písomne) urobil, nebolo by možné ho za daných okolností vyhodnotiť inak ako účelové tvrdenie v prospech spoluobžalovaných.

Odvolací súd sa však stotožnil s námietkou obhajoby, že skutkový záver okresného súdu uvedený v skutkovej vete napadnutého rozsudku, v zmysle ktorého obžalovaný I. „dával pozor“ nevyplýva zo žiadneho dôkazu a preto v tomto smere upravil skutkovú vetu rozsudku tak, že z nej vypustil slovné spojenie „a dával pozor“, čo však nič nemení na totožnosti skutku ani na jeho právnej kvalifikácii.

Odvolací súd dospel k záveru, že odvolanie oboch obžalovaných je čiastočne dôvodné aj vzhľadom na zmenu Trestného zákona účinnú od 1.8.2019, ktorá sa týkala trestného činu krádeže.

Časová pôsobnosť Trestného zákona (vymedzená v ustanovení § 2 ods. 1 Trestného zákona) zakotvuje zásadu posudzovania trestnosti činu a ukladania trestu podľa zákona účinného v čase, kedy bol trestný čin spáchaný. Ustanovenie o časovej pôsobnosti súčasne však upravuje možnú konkurenciu viacerých zákonov (rozumejú sa ňou všetky zákony od času spáchania trestného činu dovtedy, keď sa o trestnom čine rozhoduje) tak, že pri posudzovaní trestnosti činu a ukladaní trestu sa použije ten zákon, ktorý je pre páchatela priaznivejší.

S účinnosťou od 01.08.2019 prišlo k zmene ustanovenia § 212 tak, že obsahuje už iba jednu zloženú (alternatívnu) skutkovú podstatu uvedenú v odseku 1, ktorý znie: Kto si prisvojí cudziu vec tým, že sa jej zmocní a a) spôsobí tak malú škodu, b) čin spácha vlámaním, c) bezprostredne po čine sa pokúsi uchovať si vec násilím alebo hrozbou bezprostredného násillia, d) čin spácha na veci, ktorú má iný na sebe alebo pri sebe, e) takou vecou je vec z úrody z pozemku, ktorý patrí do poľnohospodárskeho pôdneho fondu, alebo drevo nachádzajúce sa na lesnom pozemku, alebo ryba z rybníka s intenzívnym chovom, f) čin spácha na veci, ktorej odber podlieha spolplatneniu na základe osobitného predpisu, alebo g) bol za obdobný čin v predchádzajúcich dvanástich mesiacoch postihnutý, potrestá sa odňatím slobody až na dva roky. Ostatné odseky tohto zákonného ustanovenia tvoria kvalifikované skutkové podstaty. Nakoľko znak „vlámania“ je obsiahnutý v tejto základnej skutkovej podstate a iná základná skutková podstate tohto trestného činu už neexistuje, poukazujúc na prvé dve vety bodu I. stanoviska trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. Tpj 78/2011 prijaté 12. decembra 2011 (Ustanovenie § 38 ods. 1 Trestného zákona treba vykladať tak, že prikazuje prednostnú kvalifikáciu určitej okolnosti ako zákonného znaku trestného činu. Ak je konkrétna okolnosť okolnosťou podmieňujúcou použitie vyššej trestnej sadzby, vytvára kvalifikovanú skutkovú podstatu so základnou skutkovou podstatou, ktorá túto okolnosť neobsahuje, napriek tomu, že je aj zákonným znakom uvedeným v inej základnej skutkovej podstate trestného činu, ak kvalifikovaná skutková podstate pokrýva väčší počet zákonných znakov trestného činu.), ak prišlo ku spáchaniu trestného činu krádeže vlámaním, pri ktorom bola spôsobená malá škoda, tento trestný čin od 01.08.2019 nie je možné kvalifikovať podľa § 212 ods. 3 písm. b) Trestného zákona účinného od 01.08.2019 (predtým § 212 ods. 4 písm. b) Trestného zákona) v spojení s § 138 písm. e) Trestného zákona, pri ktorom by sa použila vyššia trestná sadzba, ale ako prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a), písm. b) Trestného zákona účinného od 1.8.2019.

Keďže však páchatel žalovaným skutkom zároveň neoprávnene vnikol do obydľia iného alebo tam neoprávnene zotrval, je potrebné skutok kvalifikovať aj ako trestný čin porušovania domovej slobody podľa § 194 Trestného zákona, ktorého kvalifikovaná skutková podstate tiež obsahuje znak vlámania (ako závažnejší spôsob konania - vlámaním podľa § 194 ods. 2 písm. a) s poukazom na § 138 písm. e) Trestného zákona).

Vzhľadom na kvalifikačnú duplicitu znaku vlámania (v ustanovení § 212 ods. 1 písm. b) Trestného zákona a v ustanovení § 194 ods. 2 písm. a) s poukazom na § 138 písm. e) Trestného zákona) pri jednočinnom súbehu trestných činov krádeže a porušovania domovej slobody, je potrebné v zmysle zásady „ne bis in idem“ tento kvalifikačný znak aplikovať iba raz a to s poukazom na bod II stanoviska trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 9. decembra 2014, sp. zn. Tpj 53/2013 tak, že dotknutá skutočnosť (vlámanie) sa použije len raz, a to v rámci právnej kvalifikácie, ktorá so znakom vlámania spája použitie prísnejšej trestnej sadzby.

Predmetný skutok je tak po zmene Trestného zákona s účinnosťou od 01.08.2019 potrebné právne kvalifikovať vo vzťahu k A. A. ako prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a) Trestného zákona spolupáchatelstvom podľa § 20 Trestného zákona v jednočinnom súbehu s prečinom porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. e) Trestného zákona spolupáchatelstvom podľa § 20 Trestného zákona a vo vzťahu k A. I. ako prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a) Trestného zákona spolupáchatelstvom podľa § 20 Trestného zákona v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Trestného zákona v jednočinnom súbehu s prečinom porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. e) Trestného zákona spolupáchatelstvom podľa § 20 Trestného zákona v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Trestného zákona.

Pre úplnosť odvolací súd uvádza, že takáto zmena právnej kvalifikácie je ako celok v prospech obžalovaných, nakoľko prišlo vo vzťahu k trestnému činu, ktorý je zo zbíhajúcich sa trestných činov najprísnejšie trestný, k zníženiu trestnej sadzby „z 3 roky až 10 rokov“ (podľa § 212 ods. 4 Trestného zákona účinného do 31.7.2019) na „1 rok až 5 rokov“ (podľa § 194 ods. 2 Trestného zákona).

Vzhľadom k uvedenému bolo potrebné vo vzťahu k obžalovanému A. A. a obžalovanému A. I., na podklade odvolaní obžalovaných podaných v ich prospech podľa § 321 ods. 1 písm. d), ods. 2 Trestného poriadku zrušiť napadnutý rozsudok v celom rozsahu a na základe § 322 ods. 3 Trestného

poriadku opätovne vo veci rozhodnúť, pričom skutkové zistenia plynúce z dokazovania vykonaného pred prvostupňovým súdom a v rámci odvolacieho konania to umožňovali.

Odvolací súd teda rozsudkom opätovne rozhodol o vine obžalovaných zo spáchania mierne modifikovaného skutku (bez vplyvu na jeho totožnosť), avšak za zmenenej právnej kvalifikácie predmetného skutku tak, ako je to uvedené vo výrokovvej časti tohto rozsudku. Pri takto zmenenej právnej kvalifikácii predmetného skutku bolo potrebné rozhodnúť aj o zmene výroku o treste.

Z aktualizovanej lustrácie registra trestov odvolací súd zistil, že v aktuálnom odpise registra trestov má obžalovaný A. A. 13 záznamov a obžalovaný A. I. 8 záznamov. Posledné odsúdenie obžalovaného I. je Okresným súdom Trnava, zo dňa 1.2.2019, sp. zn. OT/27/2019, a to pre prečin krádeže, kde mu bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Zákonným ustanovením, ktoré sa vzťahuje na trestný čin najprísnejšie trestný v prejednávanej trestnej veci je u oboch obžalovaných ustanovenie § 194 ods. 2 Trestného zákona, teda trest bolo potrebné ukladať podľa tohto zákonného ustanovenia. U oboch obžalovaných bolo potrebné zohľadniť dve priťažujúce okolnosti - podľa § 37 písm. h), písm. m) Trestného zákona a ani u jedného obžalovaného nebola zistená žiadna poľahčujúca okolnosť. Na základe prevahy priťažujúcich okolností bolo potom u oboch obžalovaných potrebné ukladať trest s prihliadnutím na ustanovenie § 38 ods. 2, ods. 4 Trestného zákona (nakoľko ustanovenie § 38 ods. 5 Trestného zákona sa neaplikuje vzhľadom k zmene zákona, podľa ktorého už daný skutok nenapĺňa zákonné znaky zločinu ale iba prečinu). Keďže obžalovaný svojim skutkom spáchali viac trestných činov, bolo potrebné ukladať trest aj za použitia ustanovenia § 41 ods. 1 Trestného zákona a tým obžalovanému A. A. ukladať úhrnný trest a obžalovanému A. I. zároveň za použitia § 42 ods. 1 Trestného zákona trest súhrnný za súčasného zrušenia výroku o treste vo vzťahu k obžalovanému A. I. Trestného rozkazu Okresného súdu Trnava zo dňa 16.08.2018, sp. zn. OT/201/2018, právoplatného dňa 16.08.2018, ako aj všetkých ďalších rozhodnutí na tento výrok obsahovo nadväzujúcich, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad, nakoľko sa v jeho prípade jednalo o súbeh skutkov v prejednávanej trestnej veci a v trestnej veci Okresného súdu Trnava sp. zn. OT/201/2018.

Pri takto upravenej trestnej sadzbe s ohľadom na závažnosť činu, spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, poľahčujúce okolnosti, priťažujúce okolnosti ako i s ohľadom na samotné osoby obžalovaných - ich trestnú minulosť, pomery a možnosť nápravy tak, ako na to poukázal aj okresný súd, mal odvolací súd za to, že primeraným a spravodlivým trestom, spĺňajúcim tak kritériá individuálnej ako i generálnej prevencie, bude u obžalovaného A. A. úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 36 (tridsaťšesť) mesiacov a u A. I. súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 30 (tridsať) mesiacov za súčasného zrušenia výroku o treste vo vzťahu k obžalovanému A. I. Trestného rozkazu Okresného súdu Trnava zo dňa 16.08.2018, sp. zn. OT/201/2018, právoplatného dňa 16.08.2018, ako aj všetkých ďalších rozhodnutí na tento výrok obsahovo nadväzujúcich, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad. Odvolací súd má za to, že náprava páchatel'ov a celkové pozitívne pôsobenie na osoby obžalovaných je možné len počas ich pobytu vo výkone trestu odňatia slobody. Oboch obžalovaných odvolací súd zaradil na výkon trestu odňatia slobody do ústavu so stredným stupňom stráženia, nakoľko boli v predchádzajúcich desiatich rokoch vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý im bol uložený za úmyselný trestný čin.

Zároveň odvolací súd rozhodol o uplatnenom nároku na náhradu škody vo vzťahu k poškodeným W. M. a Y. G. obdobne ako súd prvostupňový, nakoľko sa s odôvodnením výrokov o náhrade škody prvostupňovým súdom odvolací súd v plnom rozsahu stotožnil.

Z vyššie uvedených dôvodov bolo preto rozhodnuté spôsobom uvedeným vo výroku tohto rozsudku krajského súdu.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.